

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2259

гр. Варна, 21.02.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 9 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Насуф Исмал

като разглежда докладваното от Насуф Исмал Гражданско дело № 20233110100643 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 547 вр. чл. 542 и сл. ГПК.

Образувано е по молба с правно основание чл. 38, ал. 4 вр. чл. 73 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, подадена от Р. А. Ч., ЕГН ***** в качеството ѝ на майка и законен представител на детето В. А. Ч., родено на ***** г., действаща чрез адв. В. С., за поправка на грешка в акт за раждане № 2503/15.12.2022 г. на детето, съставен в гр. Варна, Община Варна, р-н Одесос, като в графата за „баща на детето“ бъде вписано лицето „Антон Асенов Антонов, ЕГН *****“ вместо „Алекс Ч.“ или „Баща Неизвестен“.

Молбата е обоснована с твърдения, че детето В. е родено на ***** г. в гр. Тчев, Република Полша. Към датата на раждане на детето молителката имала сключен граждански брак с Антон Асенов Антонов, с който към онзи момент били във фактическа раздяла. В съставения акт за раждане на Службата по гражданско състояние в гр. Тчев служебно били вписани имената Алекс Ч. в графата за „баща на детето“, съобразно предвидената в полското законодателство законова фикция при хипотезата на свободно гражданско състояние – когато майката не е омъжена и бащата на детето не го е припознал към датата на раждане. Въз основа на тези данни бил съставен акт за раждане № 2503/15.12.2022 г. от длъжностно лице по гражданско състояние при Община Варна, в който като баща на детето е посочен „Алекс Ч.“. Сочи се, че вписаното обстоятелство е невярно, тъй като такова лице не съществува в регистрите на населението или ако съществува, то той не е баща на детето.

Съдът, като се запозна със съдържанието на молбата – в частност с преследваната цел и причините за сезиране на съда /чл. 543, т. 1 и т. 2 от ГПК/, счита, че производството по делото е процесуално недопустимо по следните съображения:

В Глава петнадесета от ГПК /чл. 542 и сл./ е предвидено охранително производство за установяване на факти с правно значение, които по предвиждане в закон следва да бъдат удостоверени със съставен по надлежен ред документ /напр. свидетелство за завършено

образование, акт за гражданско състояние и др./, но такъв документ не е бил съставен и не може да бъде съставен или съставеният е бил унищожен или изгубен, без да има възможност да бъде възстановен. Според чл. 547 от ГПК по същия ред може да се поправят и **грешки** в документите, **ако закон не предвижда друг ред за поправянето им**. Съгласно чл. 548 от ГПК когато фактите са настъпили в чужбина, тяхното установяване може да се иска по реда на тази глава само ако бъде доказано, че молителят не може да се снабди с необходимия му документ или със заместващото го удостоверяване от органите на държавата, на чиято територия е настъпил фактът.

Условията и редът за гражданската регистрация на физическите лица в Република България са нормативно регламентирани в ЗГР. Според чл. 2, ал. 2 от ЗГР актовете за гражданско състояние са официални писмени документи, в които по законов ред длъжностните лица по гражданското състояние регистрират събитията раждане, брак и смърт. Промяна в данните за гражданско състояние на лицата в съставени вече актове за гражданско състояние се извършва по съдебен или административен ред, като въз основа на постановено съдебно решение или административен акт за промяна, допълнение, вписване или отбелязване длъжностното лице по гражданското състояние вписва новото съдържание на данните в определеното за целта място в акта - графа „Бележки“ /чл. 73 и чл. 75, ал. 2 ЗГР/.

Според чл. 69 от ЗГР гражданите на Република България, които се намират в чужбина, могат да поискат **при спазване на българските или местните закони съставянето на актове за гражданско състояние от съответния български дипломатически или консулски представител**, или от чуждестранните местни органи по гражданското състояние в мястото, където са настъпили събитията, подлежащи на регистрация. В последния случай те са длъжни да се снабдят със заверен препис или извлечение от съставения от чуждестранния орган акт и да го предадат или изпратят на българския дипломатически или консулски представител в страната не по-късно от шест месеца след съставянето му, а ако пропуснат да сторят това, може да представят чуждестранния акт направо на длъжностното лице по гражданското състояние в общината по постоянен адрес съгласно чл. 72, ал. 2, т. 1, 2 и 3 ЗГР, заедно с легализиран и заверен превод на български език /чл. 70, ал. 1 и ал. 2 ЗГР/.

В разглеждания случай, въз основа на съставения от чуждестранния орган акт /л. 6/, от длъжностно лице по гражданско състояние в Република България е издаден акт за раждане № 2503/15.12.2022 г. /л. 5/, като вписаните в българския акт обстоятелства относно бащата на детето и неговото фамилно име съответстват на тези от чуждестранния документ, актуални към датата на издаването му през м.10.2021 г.

От така установените факти и цитираната нормативна уредба следва, че в случая липсва грешка в съставения български акт за раждане на детето, която да подлежи на поправка по реда на чл. 547 във вр. чл. 542 от ГПК, доколкото не е налице грешно изписване на имената на лицето, вписан в графа „баща“.

В настоящия казус детето В. е родено в Република Полша през 2021 г., т. е. по време

на брака между Р. А. Ч. и Антон Асенов Антонов, сключен с Акт за сключен граждански брак № 0079 от 01.02.2018 г., видно от представеното удостоверение на л. 9. Т. е., съгласно правилото на чл. 61, ал. 1 от СК, баща на детето е Антон Асенов Антонов, като няма данни презумпцията за бащинство да е оборена по съответния ред, поради което е правноирелевантно обстоятелството, че родителите на момчето към датата на раждането му са били във фактическа раздяла.

Фактите в настоящия казус следва да бъдат подведени под хипотезата на правната норма, материализирана в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 от ЗГР вр. чл. 124, ал. 4 от ГПК, тъй като е налице неистински документ – в частност документ с невярно съдържание, имайки предвид твърдението, че лицето Алекс Ч. вписан в графа „баща“ не съществува в обективната действителност или ако съществува, то той не е действителният баща на детето. Като израз на принципа за стабилност на произхода, е установена императивна забрана за търсене на нов произход, преди наличният да бъде оборен по съответния ред /чл. 71 СК/ и затова произходът от втория родител може да се установи по съответния ред единствено при отпадане на неправилното вписване в акта за раждане на даден мъж, като баща на детето. В този случай производството следва да се развие по реда на чл. 124, ал. 4 от ГПК, във вр. с чл. 34, ал. 2 от ЗГР, с което да се оспори презумпцията за истинност на отразени данни в акта за гражданско състояние, като се установи, че детето не произхожда от Алекс Ч.. Решението ще има действие *erga omnes*, като след отпадане на неправилното вписване в акта за раждане, детето ще е с неустановен произход от бащата.

Доколкото е предвиден друг /исков/ ред за отразяване на търсената промяна, подадената молба е лишена от правен интерес и образуването въз основа на нея охранително производството следва да бъде прекратено като недопустимо.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело № 643 по описа за 2023 г. на Районен съд - Варна, ГО, 9-ти съдебен състав, **като недопустимо.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Окръжен съд - Варна в едноседмичен срок от връчването му на молителката.

Препис от определението да се връчи на молителката, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____